

Szovátai Hírmondó

Önkormányzati tájékoztató

XI. évf. 99. szám 2012. július

A Székely Vágtán

Perzselő napsütés és tikkasztó melegben került sor második alkalommal a Székely Vágtára ugyanazon a helyszínen: az óriások pincéjének tetején a három-

széki Maksa mellett. Ezúttal a szervezők Sepsiszentgyörgy és Háromszék megye önkormányzati erőfeszítésének eredménye egy, a tavalyinál színvonalasabb, színesebb és sikeresebb rendezvény: csak az időjárás tekintetében egy kicsit „túl-szervezték” magukat.

A megváltozott politikai, közgazdasági viszonyok miatt Maros megye s így Marosszék képviselőjében két lovas indult a vágtán: Szováta és Havad színeiben,

a székek találkozóján is Szováta képviselte Marosszékét, a Sóvidék kistérséggel közösen állítva sátrat a bemutatkozó rendezvényen. Ezért a Székek találkozója a tavalyihoz képest szerényebb volt a részvétel: egyszerűen a megyei szintű összetartó, összefogó-szervező erő hiányában nem jelentkeztek települések, csoportok, csapatok.

De két okból is fontos a Székely Vágtán való részvétel: egyrészt a településnépszerűsítés másrészt tanúságtétel maga a puszták létünk mellett. A mai viszonyok közt, mikor egyre többen és hangosabban hangoztatják azt, hogy nem létezőnk, hogy Székelyföld nincs, fontos, egyre fontosabb, hogy ha nem minden, de minél több település nevezzen lovasokat a Vágtára és jelenjen meg a Székek találkozója. A hagyományos székely lótartható lovak, amiket az eke vagy a szekér elől vittek a vágtára, természetesen nem vehetik fel a versenyt a tenyésztetek telivér vagy félvér, versenyre nevelt, fo-

lyamatosan edzett paripáival. Ha ez fontos lenne, lehetne versenylovat bérelni vagy akár külön kategóriában szervezni a vetélkedőt. De nem ez a lényeg, hanem, hogy összegyűlve megismerjük azon sors- és nemzetársakat, akiknek eléggé fontos az önazonosság tudata, a székely magyarság ahhoz, hogy komoly erőfeszítés árán is, de részt vegyenek ezen az eseményen.

Ez évben is, a tavalyihoz hasonlóan, a szovátai hagyományörző huszárok vettek részt, és képviselték városunkat. Lázár Béla, hagyományörző huszárkapitány Bubi nevű lovával indult a versenyen, a lóról gondoskodott és a felvezetésben, versenyésben segédkezett Laczkó Lóránt, a szállításról gondoskodott, a csapatot vezette és képviselte Szeles József. Az egész város nevében mondunk köszönetet erőfeszítésükért és sikeresnek mondható részvételükért.

Kiss János

Megadattott a lehetőség, hogy részt vehessenek a Székely Vágtán, amelyet immár második alkalommal szerveznek meg. A kánikulai hőség ellenére már a délelőtti órákban óriási tömeg gyűlt össze, hogy megnézhessen a Vágtá futamait a Kovászna megyei Maksa melletti Óriáspince-tetőn. A hőség komoly megpróbáltatások elé állította a lovakat és lovasokat, de a nézőket is.

„Csak vihar ne legyen” mondták a tömegben azok, akik a tavalyi Vágtára emlékeztek, amelynek döntőjét elverte a vihar.

Hirtelen csengőszóra lettünk figyelmesek, melyre a tömeg zöme hatalmas ujjongással, sikítással válaszolt. Elkezdődött a futam, siettem előre az emberek között, nehogy lemaradjak a várva várt Vágtáról. Már-már türelmetlenül, hőségtől szenvedve vártam a VII. fordulót, ahol városunkat képviselve Lázár Béla, Bubi nevezetű lovával végre elkezdte a vágtát. Bubi sajnos nem bírta az iramot a többi, kizárólag lovaglásra, versenyésre tenyésztett lovakkal, de lehetetlent nem ismerve vágtázott tovább. Nem adta fel.

A vágtá után, a színpad háta mögött, versenyzők, lovászok számára kialakított helyen sikerült végre elkapni huszárunkat, akinek rögvést gratuláltunk, majd megkértük, pár mondatban mondja el, milyenek találta az idei futamot.

„Ugyanaz a veszély fent állt most is, mint bármikor, bármelyik versenyre, viszont annyival – hála legyen a jó Istennek! – jobb, hogy a pálya

szárazon maradhatott. Az öntözéssel csak némileg visszafogták a port, amennyire lehetett, viszont a por így is akadályozott, úgy lovat, mint versenyzőt, mert ugye a látási viszonyokat zavarta. Megpróbálkoztunk még egyszer, hadd lám. Hála istennek, sikerült egy jobbacská eredményt elérni. Lehetett volna jobb is, de már én azt tudom, hogy az első helyet nem nyerhetem. Az ellenfelek erősek voltak, hiszen a lovak típusa is olyan, és kimondott versenyzőlovak.”

Beszélgetésünk során letörtésgtet az arcán nem tapasztaltam. Inkább büszkén, igazi huszárhoz méltóan mondta el, nem a győzelem a fontos, hisz tudatában van,

Bubi lovával első helyezést nem fog elérni, de amíg teheti, minden évben részt vesz a vágtán.

A délutáni órákban megérkezett polgármesterünk, Péter Ferenc is. Megragadtuk az alkalmat, hogy megkérdezzük, miért fontos, hogy Szováta részt vegyen effajta rendezvényen.

„Természetesen elsősorban úgy kell gondolkozzunk, hogy Maros széknek nagyon fontos, hogy jelen legyen ezen a rendezvényen. Én úgy érzem, hogy Marosszék, mint az egyik legnagyobb székely szék jelen kell legyen. És Szováta Maros szék fontos települése. Pillanatnyilag csak két település jött el Marosszékéről: Szováta és Havad.”

A családok szekérrel vagy gyalog érkeztek a tetőre, ahol a gyerekeket lovas programokkal várták, de a sátrakban hűsölhettek limonádé mellett, lovas képeket színezve, vagy egy-egy mesterséget eltanulva a kézművesektől. A gyerekek lovagolhattak is a helyszínen – a lovasok, huszárok jelenléte megtette a hatását, a kicsik óriási érdeklődést tanúsítottak a pónik, paripák iránt.

Lejárt hát. A szervezők elégedettek lehettek és máris tervezhetik a jövő évi programot, remélve, hogy még többen eljönnek e gyönyörű nemzeti rendezvényre.

Abodi László

Ha nem látom...

Megint egy felfüggesztés. Immár a második. Az elsőt túlélte, a másodikonál sokkal rosszabbak a kilátásai, hiszen az elmúlt évek megszorításai mind-mind összeköthetőek a nevével. Ő jelentette be a levonásokat, ő magyarázta a szükségességét a kisnyugdíjasra is kiterjedő megszorításoknak, ha pofafüldője alkalmával panaszkodott a jó nép, akire ő mindig hivatkozni szokott, s akinek jó léte a számára kitűzött cél, amiből ő nem enged sosem. Rettenthetetlen ember.

– Să trăiți bine! – mondta szeretett népének nem is oly rég. Csakhogy hosszú időnek tűntek sokaknak azok az évek. Véget nem érően hosszúaknak. Úgy hírlík, már nem szeretik, már nem lelkesednek érte azok, akiket korábban elbűvölt közvetlensége, jasszos szövege, betyáros kirohanásai hol az értelmiségiek, hol a kommuniszták, hol a politikusok (mintha ő nem lenne az), hol a hazai pénzügyi oligarchia ellen. Betyárnak látták. Betyárnak, aki ha nem is oldja meg a problémáikat, de helyettük legalább kimondja, hogy mi fáj nekik.

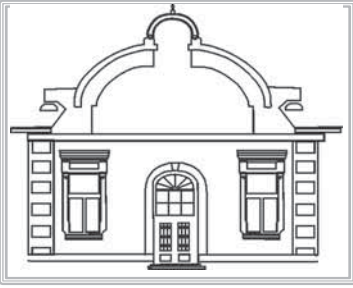
Korábban minden vétkét megbocsátották neki, ha azt mondta: „Și ce dacă! Alți au făcut mai mult.” És máris az igazság, a becsület, a korrektség bajnokaként tetszelegethetett. Ha meg sajátos, „Hö-hö-hö-hö-hö”-s röhincselését hallották, rókásan ravasz bandzsi tekintetét látták, kezét foghattak vele, s közelről érezhették alkoholos leheletét, már szívükbe is zárták, magukévá fogadták, mert olyannak találták, mint magukat. Úgy érezték, egy kis szerencsével akár ők is a helyében lehetnének, egy ország élére állhatnának. Ha neki sikerült, miért ne sikerülhetne a maguk fajtának is.

Megint egy felfüggesztés. Megint egy referendum, s a nép szavazatával ismét eldöntheti, hogy akarja-e még őt.

Van, aki megmentőt lát benne, van, aki hatalmat megragadó rablóvezért. Az egyik érdekeit sorolja, a másik a bűneit olvassa a fejére. Játékos elnök akart lenni, s az szerint cselekedett. Most lehet, hogy elveszik a játékát. Most lehet, hogy elveszik a játékos kedvét is, ahogyan ő is elvette sokakét.

Ha nem látom, majd el tudok feledkezni róla. Nekem nem fog hiányozni.

Molnos Ferenc

Szováta Város:

Szováta, Fő út, 155 szám
Tel: 0265 570 218
Fax: 0265 570 524
E-mail:

secretariat@primaria.szovata.ro

A Polgármesteri Hivatal
vezetősége:

Péter Ferenc – polgármester
(0265 – 570218);
Hegyi Mihály – alpolgármester
(0265 – 570218);
Domokos András – jegyző (0265
– 570218);

Ügyfélfogadás:

Péter Ferenc polgármester
Kedd – 11,00 órától;
Domokos András jegyző:
Szerda – 11,00 órától;
Hegyi Mihály alpolgármester
Csütörtök – 11,00 órától;

Értesítés

a városi szennyvízcsatorna kötelező csatlakozásról

A 188/2002.02.28-as kormányhatározat értelmében, kiegészítve a 325/2005.04.21-as kormányhatározatban foglaltakkal az egyéni, társasházi vagy gazdasági-társadalmi tevékenységnek helyet adó lakások tulajdonosai kötelesek lakásukat rácsatlakoztatni a városi szennyvízcsatornára.

Ugyanezen törvények rendelkezései alapján abban az esetben, ha a lakások saját ülepítőrendszerrel rendelkeznek, a városi szennyvízcsatornahálózatra való rácsatlakoztatással egy időben kötelesek az egészségügyi normáknak megfelelően a saját rendszerüket felszámolni.

Az ügyben érintett magán- illetve jogi személyeket kérjük, hogy a bejelentésekért forduljanak a szováti Közülemekhez!

Közülemek

Városházi anyakönyvi adatok

Bejelentett újszülöttek: Kerekes István Dominik (szülei Kerekes István és Hegedűs Julianna); Máté Cătălina (szülei Máté Péter és Stolica Cătălina); Szabó Tamás (szülei Szabó Zsolt és Szabó Edit); Rozsnyai Jeremiás Zsófia (szülei Rozsnyai Árpád és Jeremiás Hajnalka);

Isten éltesse Öket!

Házasságot kötöttek: Pop Răzvan (M. Eminescu lakónegyed E1/27 szám) – Gergely Mária (Hosszú utca 78/B szám); Tekeres Levente (Sómező utca 74/A szám) – Galambfalvi Orsolya (Csendes utca 7/A szám);

Boldog házasságot!

Elhunytak: Lukács Sándor (1939) – Hosszú utca 33 szám;

Nyugodjon békében!

Indul a „Só útja” projekt kivitelezése

Tavaly augusztus elsején hagyta jóvá a területrendezési és turisztikai minisztérium a „Só útja” program finanszírozását, amelynek a kedvezményezettje Szováta város. A terv társfinanszírozója a Európai Regionális Fejlesztési Alap (ERFA) révén az Európai Unió, amelynek 2007-2013-as Regionális Operatív Programja 5. prioritási tengelye – *Az idegenforgalom fenntartható fejlesztése és népszerűsítése* –, 5.2-es beavatkozási terület – *A turisztikai infrastruktúra létrehozása, fejlesztése, korszerűsítése a természeti adottságok érvényesítésére és a turisztikai szolgáltatások színvonalának emelésére* – keretében történik a beruházás.

Ez év július 16-án megtörtént a terület átadása a kivitelezőnek. Péter Ferenc polgármester a tervezőkkel és a kivitelezőkkel bejárta a terepet, ami nem kis időt vett fel, mert gyakorlatilag a tavak körüli erdők csaknem minden szögletében sor fog kerülni valamiféle munkálatra.

A terv célja a turisztikai infrastruktúra fejlesztése és a szórakoztató kínálat bővítése Szováton.

Sajátos célkitűzések:

- szórakozási lehetőségek bővítése a fürdőszezonon kívüli időszakban;

- az itt található természetvédelmi területen lévő természeti értékek ismertségi fokának növelése;

A „Só útja” program a következő elemekből tevődik össze:

Az elvégzendő munkálatok főbb jellemzői:

1. Öko-didaktikai tanösvény

A turisták számára egy olyan útvonal, amely a Medve-tó nyugati partjáról indul és a Sósárokba tart, majd a Rigó-tó érintésével visszatér a Medve-tó partjára.

Az útvonal hossza 540 m.

Stégek, pihenőhelyek kialakítása 780 négyzetméteren.

Egy időben összesen 80 személy látogathatja.

2. Nyugati turista sétány

Egy kialakított sétány a Medve-tó és a Bérc között, pihenőhelyekkel és egy 20 méteres kilátótoronnyal. Kialakított terület: 80 négyzetméter.

Egy időben összesen körülbelül 40 személy látogathatja.

3. Tivoli sétány 1

Ez egy létező sétány felújítása a Medve-tó és a Tivoli vendéglő között. A Tivoli-tó felé vivő út első szakasza.

Hossza: 300m.

Pihenőkkel kialakított terület: 57 négyzetméter.

Egy időben összesen körülbelül 25 személy használhatja.

4. Medve öko-didaktikai tanösvény

A Medve-tó nyugati partján lévő erdőben lesz kialakítva érdekes kilátópontokkal, pihenőhelyekkel és erdei iskolával.

Hossza: 1 200m.

Stégek, pihenőhelyek kialakítása 60 négyzetméteren.

Egy időben összesen 50 személy látogathatja.

5. A Medve-tó körüli kialakítások

A Medve-tó körüli sétány mellett pihenőhelyek, épület kiszolgáló egységgel, mellékhelységgel, információponttal.

Térnek, pihenőhelynek kialakított felület: 3840 négyzetméter.

Beépített terület: 430 négyzetméter.

Egy időben összesen körülbelül 400 személy használhatja.

6. Piroska-tó

Partrendezési munkálatok, napozók és pihenőhelyek kialakítása. Összesen 4300 négyzetméternyi területen történik beavatkozás. Mintegy 200 személy használhatja egy időben.

7. Vörös-tó és Zöld-tó

Tóparti munkálatokat végeznek, pihenőhelyek, napozók kialakítására kerül sor. Összesen 1.445,0 négyzetméteren lesz beavatkozás.

Egy időben összesen körülbelül 80 személy használhatja.

8. Mogyorósi-tó

A Medve-tó és a Mogyorósi-tó között egy tér kialakítása történik pihenőhelyekkel és egyes ünnepségek és kisebb rendezvények szervezéséhez szükséges kellekkel.

Egy 143,5 négyzetméteres tér és egy 12,0 négyzetméteres pihenő épül.

Egy időben összesen körülbelül 100 személy használhatja.

9. Tivoli sétány 2

A Tivoli vendéglőt és a Tivoli-tó összekötő út mellett egy 1,2

méter széles cölöpökre emelt, fából készülő járda épül korláttal.

Hossza: 300 méter.

Egy időben összesen körülbelül 50 személy használhatja.

A turistásétányok, a tanösvényekkel szemben, kényelmes közlekedést biztosítanak, ezért számottevő gyalogosforgalomra számíthatunk rajtuk. A tanösvények viszont, mint neve is mutatja, elsősorban didaktikai célt szolgálnak, a természeti adottságok megtekintését teszik lehetővé, s rajtuk illetve mellettük kevesebb építkezési beavatkozást végeznek. Kivételt képeznek a tanösvények különleges pontjai.

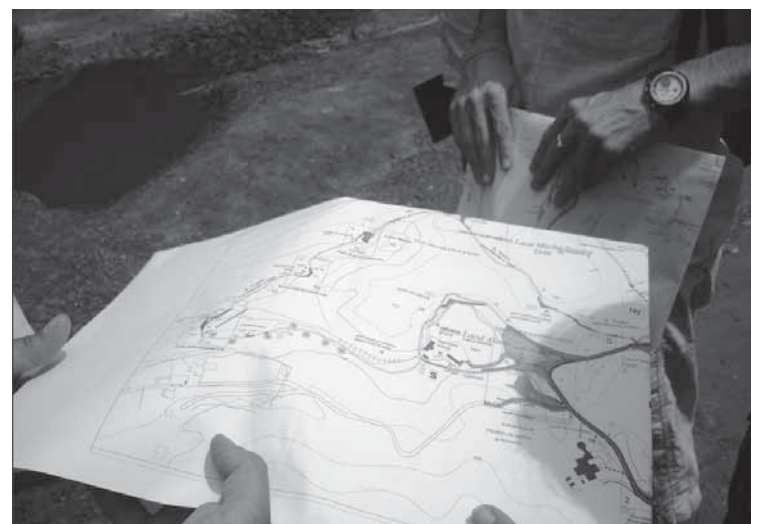
Összefoglaló

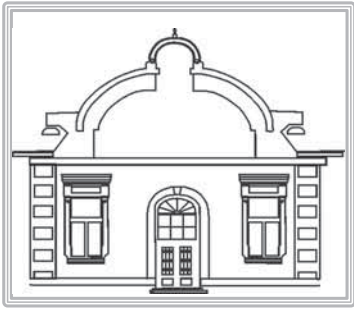
A „Só útja” projekt kivitelezésével turisztikai infrastruktúra felújítás és bővítés történik, amelynek révén 6 sétány-tanösvény készül 2,8 km hosszúságban, 5 megfigyelőponttal, egy kilátótoronnyal, 16 pihenőhellyel körülbelül 9707 négyzetméteren, 5 hidacskaival, épületekkel, utcai bútorzattal (padok, szemétkosarak, jelzőtáblák), világítórendszerrel közvilágítási illetve kivilágítási (sósziklák) céllal, megfigyelőrendszerrel.

Az egészet egy időben összesen körülbelül 1040 személy használhatja.

A kivitelező egy szováti cég, a SC HE-BA CONS SRL, amely megnyerte a kivitelezés jogát, a határidő pedig 18 hónap.

A beruházás révén egy ökoturisztikai park jön létre, amely a helyi egyedi természeti értékek a korábbinál jobb bemutatását teszi lehetővé, ezáltal várhatóan megduplázódik a helyi turisztikai értékek látogatóinak száma, növekedik a szállásfoglalók száma, fejlődik Szováta, és nyolc új munkahely is keletkezik.

Adresa Primăriei
Orașului Sovata:
Sovata, Str. Principală Nr. 155.
Tel: 0265 570 218
Fax: 0265 570 524
E-mail:
secretariat@primaria.szovata.ro

Conducerea Primăriei
Orașului Sovata
Péter Ferenc – primar
(0265 – 570218);
Hegyi Mihály – viceprimar
(0265 – 570218);
Domokos András – secretar
(0265 – 570218);

Program audiențe
Primar: Péter Ferenc:
Marți – de la ora 11,00;
Viceprimar: Hegyi Mihály:
Miercuri – de la ora 11,00;
Secretar: Domokos András:
Joi – de la ora 11,00;

Anunț

privind obligația racordării la rețeaua de canalizare

În conformitate cu prevederile Hotărârii Guvernului României Nr. 188/28.02.2002, completată prin Hotărârea Guvernului României Nr. 325/21.04.2005, deținătorii de locuințe individuale sau colective ori de incinte în care se desfășoară activități socioeconomice, au obligația să se racordeze la rețelele de canalizare a le localităților.

Conform acelorși prevederi legale, în situația în care deținătorii de locuințe individuale sau colective ori de incinte în care se desfășoară activități socioeconomice au deja sisteme individuale de colectare a apelor uzate – fose septice, puțuri absorbante –, aceștia vor lua toate măsurile sanitare necesare pentru defazectarea lor, odată cu racordarea la rețelele de canalizare.

Persoanele fizice și juridice aflate sub incidența prevederilor legale, sunt rugate să se adreseze S.C. Servicii Tehnice Comunale S. A.

S.C. Servicii Tehnice Comunale S. A.

DRUMUL SĂRII SOVATA – cod SMIS 3912

În data de 1 august 2011, Ministerul Dezvoltării Regionale și Turismului a parafat contractul de finanțare „Drumul sării Sovata” (cod SMIS 3912), ai cărui beneficiar este Unitatea administrativ teritorială Oraș Sovata, cu sediul în Sovata, str. Principală nr.155, cod poștal 545500, județul Mureș.

Proiectul este cofinanțat din FONDUL EUROPEAN DE DEZVOLTARE REGIONALĂ (FEDR) prin Programul Operațional Regional 2007-2013, Axa prioritară 5 – Dezvoltarea durabilă și promovarea turismului, Domeniul de intervenție 5.2. – Crearea, dezvoltarea, modernizarea infrastructurii de turism pentru valorificarea resurselor naturale și creșterii calității serviciilor turistice.

Obiectivul general al proiectului este: dezvoltarea infrastructurii turistice și diversificarea ofertei de agrement în orașul Sovata.

Obiective specifice ale proiectului: dezvoltarea infrastructurii de vizitare a rezervației naturale „Lacul Ursu și arboretele de pe sărături”, diversificarea oportunităților de agrement din localitate în perioadele de extrasezon, precum și creșterea gradului de cunoaștere a valorilor naturale aflate pe teritoriul rezervației naturale.

Caracteristicile principale ale construcțiilor

Proiectul „Drumul sării Sovata” este compusă din următoarele elemente:

1. Traseul eco-didactic al Sării
Este un traseu pentru turiști care pornește de pe malul vestic al lacului Ursu, parcurge zone mlăștinoase, dâmburi și gropi de sare, zonă cu albine specifice, trece pe lângă lacul Mierlei și pâraul de sare, și se reîntoarce pe malul

sud-vestic al lacului Ursu.

Lungimea traseului: 540m.

Pontoane, locuri de odihnă amenajate: 780mp.

Persoane care o pot folosi simultan: 80

2. Alea turistică vestică

Este o alea amenajată care face legătura între lacul Ursu și zona vestică cu vile și locuințe a stațiunii Sovata. Este presărat cu puncte de odihnă, și la capătul vestic de un turn belvedere de 20 m înălțime.

Suprafețe amenajate: 80mp.

Nr. persoane care pot folosi simultan traseu: cca. 40.

3. Alea Tivoli 1

Această alea este amenajarea adecvată a unui traseu existent în pădure care face legătura între zona nordică a lacului Ursu și așa numita zonă Tivoli. Ea este primul tronson de acces până la lacul Tineretului.

Lungimea: 300m

Suprafața amenajată pentru loc de odihnă: 57 mp

Număr persoane care o pot folosi simultan: 25

4. Traseul eco-didactic Ursu

Acest traseu eco-didactic se amenajează în zona nordică a lacului Ursu. Are pe parcurs puncte de belvedere interesante, locuri de odihnă, „școală în pădure”, etc.

Lungime: 1.200 m.

Pontoane, locuri de odihnă amenajate: 60 mp.

Persoane care o pot folosi simultan: 50

5. Amenajări în jurul lacului Ursu

Alea din jurul lacului se va marca cu puncte de interes și de deservire a turiștilor, locuri de odihnă obișnuite, punct de informare, un grup sanitar public.

Suprafața de amenajat pentru piețe, locuri de odihnă: 3840p

Clădiri – aria construită/defășurată: 430 mp

Număr persoane care o pot folosi simultan: cca. 400.

6. Lacul Paraschiva

Se vor realiza lucrări de amenajare a malului lacului și al împrejurimilor, pentru odihnă, plajă etc.

Amenajări împrejurimi: 4300 mp

Nr persoane: 200

7. Lacul Roșu și Verde

Se vor face lucrări de amenajare a malului lacului și al împrejurimilor, pentru odihnă, plajă etc.

Amenajări împrejurimi: 1.445,0 mp.

Nr persoane care o pot folosi simultan: 80

8. Lacul Aluniș

Între lacul aluniș și Ursul se va amenaja o piață, cu locuri de odihnă și alte dotări similare, adecvată unor serbări și evenimente de mică avergură.

Se va construi o piață amenajată de 143,5 mp, cât și un loc de odihnă de 12,0 mp.

Nr. persoane care o pot folosi simultan: cca. 100

9. Alea Tivoli 2

Te lângă drumul carosabil dintre zona Tivoli și lacul Tineretului se va realiza un trotuar de 1,2 m lățime, cu balustradă către stradă. Totul va fi ridicat deasupra solului pe stâlpi de lemn, suprafața de călcat va fi din lemn de răsinoase.

Lungime: 300 m

Persoane care o pot folosi simultan: cca. 50

Aleile turistice asigură pentru toată lumea deplasare confortabilă, odihnă, în comparație cu aleile eco-didactice. Traficul pietonal estimat pe aceste alei este semnificativ din acest motiv, acestea sunt mult mai amenajate și au o infrastructură serioasă. În schimb, scopul traseelor didactice este de a prezenta într-un mod cât mai natural condițiile și caracteristicile mediului, astfel de-a lungul acestora se găsesc puține elemente construite, în afară de construcțiile din nodurile specifice ale traseelor.

Recapitulare

În urma implementării proiectului se va realiza reabilitarea și extinderea infrastructurii de vizitare a rezervației, amenajarea a 6 alei de cură/trasee eco-didactice în lungime totală de aproximativ 2,8 km, cu 5 foișoare de observație, respectiv un turn belvedere, 16 popasuri/ locuri de odihnă și observare a naturii, în suprafață de aproximativ 9707 mp, 5 poduri/podețe, clădiri (pavilion de odihnă, grupuri sanitare) în suprafață de aproximativ 460 mp, dotări cu mobilier urban (banchete, coșuri de gunoi, elemente de informare și semnalizare), sistem de iluminat public și arhitectural, sistem supraveghere video.

Numărul de persoane care vor putea folosi simultan noile obiecte realizate prin proiect este de aproximativ 1040.

Contractul de execuție a lucrărilor a fost încheiat în data de 12 iunie 2012, între Oras Sovata și firma SC HE-BA CONS SRL, selectată în urma organizării unei proceduri de achiziție publică prin CERERE DE OFERTE și are termenul de execuție a lucrărilor asumat de 18 luni de la data ordinului de începere a lucrărilor emis de către Beneficiar. Predarea amplasamentului către constructor va avea loc în data de 16.07.2012.

Rezultatele ce se vor obține prin implementarea proiectului:

- un parc ecoturist axat pe prezentarea valorilor naturale unice ale rezervației, având integrate și elemente de agrement activ;
- 8 noi locuri de muncă;
- dublarea numărului de vizitatori la obiectivele turistice din localitate;
- creșterea gradului de ocupare al locurilor de cazare;
- revigorarea și dezvoltarea stațiunii Sovata;

Referendumul pentru demiterea președintelui

La 6 iulie 2012, Parlamentul României vota în favoarea suspendării lui Traian Băsescu. 256 de parlamentari au votat pentru suspendare.

Este primul pas spre demiterea lui Traian Băsescu, însă această hotărâre este lăsată în mâinile populației. La REFERENDUM 2012, pe 29 iulie, românii vor decide dacă vor să îl demită pe Traian Băsescu sau să-l mențină în funcțiune.

USL dorea ca la REFERENDUM 2012, Traian Băsescu să poată fi decis cu jumătate plus unu din totalul voturilor exprimate. Astfel, chiar dacă la urne se prezentau 30% dintre alegători, să spunem, dacă jumătate plus unu din aceștia votau pentru demitere, președintele era demis și se organizau noi alegeri prezidențiale.

Însă, la 10 iulie 2012, Curtea

Constituțională a decis că, la REFERENDUM 2012, președintele poate fi demis numai dacă la urne se prezintă 50% plus unu dintre alegători (circa 9 milioane de oameni), iar jumătate dintre aceștia votează pentru demitere.

Costul referendumului din 2012 se ridică la 95 de milioane de lei (circa 21 de milioane de euro).

Întrebarea care va fi adresată votanților din 29 iulie 2012 va fi: „Sunteți de acord cu demiterea Președintelui României, domnul Traian Băsescu?”

Votul la referendumul pentru demiterea președintelui Traian Băsescu va putea fi exercitat oriunde în țară, fără să mai existe obligativitatea ca votul să fie exprimat doar într-o anumită circumscripție electorală, potrivit informațiilor transmise de premierul Victor Ponta în ședința de guvern.

Alegătorii care vor fi în țară în ziua referendumului, în localitatea unde domiciliază, vor vota la secția de votare de care aparțin. Cei care se vor afla în altă localitate vor vota la orice secție, urmând să fie înscrși în listele suplimentare. Votarea va începe la ora 8.00 și se va încheia la ora 20.00.

În țară, alegătorii votează numai în baza cărții de identitate, a cărții de identitate provizorie sau a buletinului de identitate. Cetățenii români cu domiciliul în România nu pot vota la una din secțiile de votare din țară pe baza pașaportului, iar cei cu domiciliul în străinătate pot vota în țară și în baza pașaportului simplu cu mențiunea privind stabilirea domiciliului în străinătate.

În străinătate, alegătorii votează în baza pașaportului simplu, a pașaportului de serviciu, a pașaportului diplomatic sau a cărții de identitate.

Personalele netransportabile din cauză de boală sau de invaliditate aflate în țară pot cere în scris președintelui biroului electoral al celei mai apropiate secții de votare, inclusiv în ziua votării, să voteze prin intermediul urnei speciale.

În raza unei secții de votare se utilizează o singură urnă specială, iar aceasta se poate deplasa numai în raza teritorială arondată la respectiva secție de votare.

De asemenea, din motive temeinice constatate de președintele biroului electoral al secției de votare, alegătorul care nu poate să voteze singur, are dreptul să cheme în cabina de vot un însoțitor ales de el pentru a-l ajuta, însă însoțitorul nu poate avea calitatea de membru al biroului electoral sau observator

Tízéves a Szóvata-Tata testvérkapcsolat

Júliusi lapszámunkban már említettük, hogy Tata város vendégszeretét élvezhette egy mintegy hatvan főből álló szóvátai küldöttség abból az alkalomból, hogy tíz évesre kerekedett a két település közötti testvérvárosi kapcsolat.

Tulajdonképpen hármas ünnepséget szerveztek a tatai sokadalomra a vendéglátók, hiszen Szóvata mellett még két testvérvárossal is kerek évfordulóhoz érkeztek: a német Gerlingennel huszonötödik éve tart a kapcsol-

atuk, s a felvidéki Szógyénnel pedig tizenöt éve írták alá az együttműködési megállapodásukat.

Az ez alkalommal *Tata díszpolgára* címmel kintüntetett Molnos Ferenc a szóvátai küldöttség vezetőjeként a következő ünnepi beszédet mondta el, majd Tata, Gerlingen, Szógyén polgármesterével együtt aláírta a *Tatai nyilatkozat* négy példányát, amelyben hitet tettek a testvérvárosi kapcsolatok továbbfejlesztése mellett.

Tatai nyilatkozat

Mi, a testvérvárosi jubileumot ünneplő Tata, Gerlingen, Szógyén és Szóvata polgárai hisszük, hogy Európa csodálatos nemzeti sokszínűsége közös, megőrzendő kincsünk, és az európai nemzetek azonos gyökerekből táplálkozó erkölcsi értékrendjének egyik legfontosabb összetevője a különböző nemzetiségű emberek egymás iránti tisztelete. A kölcsönös megbecsülés egymás megismerésén alapul. Mi, tataiak, gerlingeniek, szógyéniek és szóvátaiak, akik ezt a nyilatkozatot aláírásunkkal láttuk el, valljuk, hogy valóságos, politikai és nemzeti elfogultságoktól és globális gazdasági érdekektől nem befolyásolt képet elsősorban az emberek közötti közvetlen kapcsolatok révén nyerhetünk egymásról és egymás országairól. Ezért arra buzdítjuk országaink polgárait, hogy használják ki a személyes részvételen alapuló testvérvárosi kapcsolatok nyújtotta lehetőségeket egymás megismerésére és megértésére, hogy az emberek közötti kölcsönös elfogadás és őszinte tisztelet által az európai nemzeteket összefűző kapcsolatok és együttműködések is erősebbé válhassanak, Isten segítségével!

Tisztelt vendéglátóink!

Mi egyazon családnak a tagjai vagyunk. Kissé szétzilált minket a történelem. Sokáig áthághatatlan kerítést húzott közénk, majdnem fél évszázadon át szögesdrót választott el minket. De amit lábbal nem léphettünk át, azon mindig átlépett a gondolat. És az oda-vissza járt. Mondhatni, folyamatos volt az átjárás. A könyv, a zene, a film megtalálta az utat hozzánk, a hírek napon-ta eljöttek, s még az időjárás is többnyire innen kaptuk. Mi meg a hagyománytisztelet, s a kitartás példáját adtuk. A hitet, hogy megmaradhatunk ebben a hatalmas Európában.

Mindig is jó volt arra gondolnunk, hogy itt testvéreink élnek, hogy itt van egy hely, amely úgy lehet menedékhelyünk, hogy mi sosem használjuk annak, mert a magunkba vetett bizalomhoz ennyi segítség is elég.

Aztán eljött az idő, amikor lebonthattuk a közénk emelt szögesdrót-kerítéseket, és immár nem csak a gondolat járt át, magunk is megtaláltuk az utat egymáshoz. Tata ránk talált, és mi rátaláltunk Tatára.

Kedves barátaink!

Mi annakidején azért választottuk az együttműködés útját, mert kíváncsiak voltunk egymásra. Kíváncsiak voltunk egy tőlünk távol lévő településre, amelyről a nevén kívül alig-alig tudtunk valamit, és kíváncsiak voltunk az itt élő emberekre, amelyekről magyar voltokon kívül szintén alig tudtunk valamit. A kíváncsiság – mint mindenkit – minket is az ismeretlen felé vitt. A más táj, a más földrajzi és építészeti környezet, a más hangsúllyal ejtett szó, a más mondatfordulat, a hétköznapi életben jelenlévő ezernyi apróság, amely különbözik az általunk megszokottól, mind-mind vonzóvá teszi számunkra az ismeretlen települést és az azon élő ismeretlen embereket. Szeretünk rácsodálkozni az ismeretlenre, szeretünk ismerkedni vele, szeretjük felfedezni. Valamiféle ősi hódítási vágy dolgozik bennünk, hogy birtokunkba is vegyük, amire rácsodálkoztunk már.

De kíváncsiságunkban mégis visszafogottak vagyunk, mert elsősorban nem a más, a tőlünk különbözőt, az általunk ismerttől eltérőt keressük, hanem az azonososságot. Egyaránt az azonososságot keressük mindabban, ami körülvesz, mindabban, ami az itt élő emberekkel való kapcsolatunk során számunkra észlelhetővé lesz. És örömmel fedezzük fel az azonosságot. Mondhatni, minden másnál nagyobb örömmel. Ez ad nekünk otthonossági érzést, ha ide látogatunk, ettől érezzük azt, hogy ehhez a településhez van közünk. Hiszen úgy más, hogy közben sok-sok apróságban olyan is, mint az általunk megszokott, megszeretett, vagyis mint a miénk. A miénket fedezük fel egy-egy ablakkeresztben, zsalugáterben, hegyre kapaszkodó girbegörbe utcáinkban. Az otthon halljuk harangkonduálásában. És ismerősek az arcok. Magunkra ismerünk bennük. Úgy érezzük, hogy az ezekkel az emberekkel tulajdonképpen nem most ismerkedünk, hiszen nem vagyunk egymásnak idegenek, hanem egymástól távolabb élő, ezért ritkábban találkozó családtagok, akiket összefűz a múlt, összeköt a közös örökség, ugyanabba a múltba tekintünk vissza erőt meríteni az előttünk álló feladatokhoz, ugyanazon hagyományok tisztelete tart meg minket, az egyazon nyelv, amellyel nevet adunk a világ dolgainak, s akikkel időnként össze kell jönnünk, hogy emléket idézzünk, szót váltsunk, egymásnak dolgainkról beszámoljunk, hogy együtt ünnepeljünk, hogy a közösségtudattól áthatva, lélekben megerősödjünk.

Kedves barátaim!

Immár néhány éve óta úgy járok ide, mintha haza jönnék. Már a város nevének hallatán erősebben dobban a szívem, s ha megjövök, úgy leltároz itt már a szemem, mint gazdáé a birtokán, hadd lám megvan-e minden, amit korábban ott hagyott. Egy kissé gazdának is érzem magam, már közöm van ehhez a városhoz. Szeretem utcái megkapó, ódon hangulatát, amiben ott érzek egy kis lomhaságot a mediterrán délből, s egy kis nyugati szigort. De mindenből csak annyit, hogy felüdülést jelentsen az én kehehez szokott szememnek.

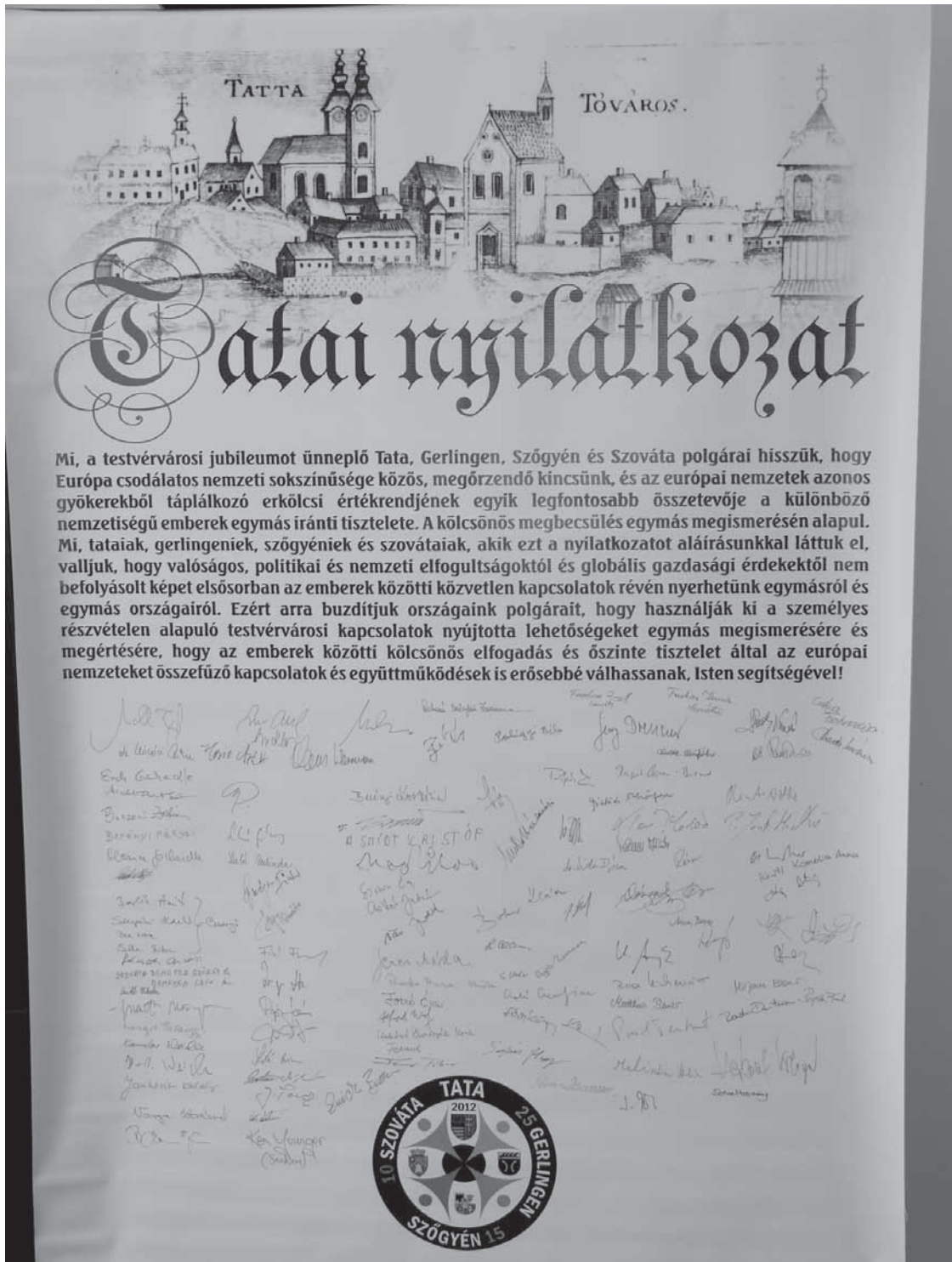
„Emberléptékű város, lehet itt élni”, gondolom, ha végigbaktatok a Fürdő utcán vagy a Fazekas utcán, ha ácsorgok a tóparti fák árnyékában, vagy napkeltekor kinézek a Bláthy kollégium tetőablakán a fénybe merítkező háztetők fölött a kettős tornyú Szent Kereszt templom felé. „Lehet itt élni”, gondolom, ha elnézek itteni embereket, akik ügyes-bajos dolgukban járnak, vagy csak kutyát sétáltatnak, de sosem rohannak fel, alá, mint pergőre kapcsolt automaták. Közöttük barátokat is találtam, akikkel talál a szó, akikkel van mit mondanunk egymásnak. És nem én vagyok az egyedüli. Tata mindannyiunkat meghódít, akik csak itt jártunk, s mindannyian örömmel térünk ide vissza.

Egy évtizedes már a kapcsolatunk. Egy évtizede járunk egymáshoz. Nem sorolom a testvérvárosi kapcsolatok programjait, a rendezvényeket, amiken közösen részt vettünk. Gondolom, hogy azok csak eszközök voltak arra, hogy utat találjunk egymáshoz. Eszközök arra, hogy minél többen találjunk utat egymáshoz. És nem volt fölösleges a munka, hisz ez többeknek sikerült. Él a kapcsolat Tata és Szóvata között.

Az elkövetkező években is ez lesz a feladat. Munkálkodni azon, hogy minél szélesebb körű legyen az együttműködésünk. A nemzet csakis úgy lehet egész, ha részeiből összeáll.

Kedves barátaim!

Ha ebben nekem bármily kicsi szerep juthat, köszönöm Önöknek!

Alkotótábor Válaszúton

Népdalvetélkedőn vettem részt, amelyet a Teleki Oktatási Központ szervezett. Ennek díjazottjaként kerültem Válaszútra, hat másik szovátai társammal együtt.

Az egy hetes tábor ideje alatt játszottam, sok új táncot tanultam: ördög útja, pálmácska, lérem, kezes, deákok tánca, serény magyaros, félöves és kecskés.

Énekeltünk sok szép népdalt. Kézműveskedtünk sokat: üveget festettünk, pálcika bábót, fakanál-

bábót készítettünk és még sok kézműves technikát megtanultunk.

Egyik nap Bonchidára mentünk kirándulni. A Bánffy kastélynál két óriási bábút láttunk, a lány Hencida, a fiú Bonchida, akik a kastély születésnapján körbetáncolják a kastélyt. Ezek tetszettek nekem a legjobban.

Egyszóval nagyon jó volt az egész hét.

Kiss Boglárka Klára

„Nem lehetne mindig itt tartani a csoportot?”

- szögezte a kérdést a csoportvezetőnek a legutóbbi alkalommal a Szovátai Szépkorúak Szeretecsoportjának egyik merészebb és szókimondóbb tagja. Július másodikán ugyanis nem a Domokos Kázmér Művelődési Ház kistermének küszöbét lépték át a szovátai szépkorúak, hanem a reggeli harcot szarították fel lépteikkel és pokrócaikkal, plédjeikkel az iszukai táj egyik közkedvelt tisztásán.

Minden adott volt a kellemesen eltöltött naphoz a 31 szépkorú számára, aki nem tartotta rossz ötletnek, hogy egy közös bográccsozással ünnepeljék meg a csoport immár ötödik idényének a végét a nyári vakáció előtt. A múlt kedden a nap elbújt valahová a felhők közé, és emiatt majdnem egy hétig a fagyasztóban és a pincében várta a mai napot a gulyásbavaló, most viszont már szikrázott az ég, csorgott a patak, jóindulatúan árnyékot adtak a fák, friss vízzel kínált az Ozsváthcsorgó, és szólt a muzsikaszó...

Hozzánk szegődött egy-két kutya is a közelben békésen legelésző tehének őrzése helyett, hiszen a férfiak fagyűjtögetése után percek alatt ínycsiklandozó illatok

kezdték terjengeni a levegőben, és egyre több kíváncsi tekintet megéhes száj leste a nagy üst körül forgoló Berta meg Ilonka nénit. Dícséretből ki is jutott nekik bőven, amikor végre a tálalásra került a sor, de a legnagyobb elismerés irányukba mégis csak az volt, amikor többen az ujjait is megnyalták a finom falatok után. Bár lehet, hogy csak azért sikerült olyan jóízűre, mert Andor bácsi majdnem a tárogatójával is megkavarta fővés közben...

A közös étkezés közös pihenést és további közös nótázást kívánt, az idilli hangulat pedig újabb felvételekkel, egyéni vagy csoportos fényképekkel gyarapítja a csoporttagok személyes albumát. Októberben pedig Gyulafehérvár vagy Brassó lesz az úti cél a Szovátai Szépkorúak Szeretecsoportja és a megyében működtetett más szépkorú-csoportok tagjai számára.

A programot támogatta a Gyulafehérvári Caritas Családsegítő Szolgálata (CSSSZ), Szováta Város Önkormányzata, a résztvevőket akár a kapujukig is elszállító Transbernad KFT, valamint Néma Zoltán magánvállalkozó.

Szabó Attila, szociális munkás

Játszóházas konferencia

„Kultúrát nem lehet örökölni. Az elődök kultúrája egykettőre elpárolog, ha minden nemzedék újra meg újra meg nem szerzi magának.” (Kodály Zoltán)

Az immár ötödik éve tevékenkedő Szovátai Népi Játszóház célja a népi kultúra és néphagyományok ápolása, valamint ennek a népi kultúrának, nemzeti örökségnek az átadása a különböző nemzedékeknek. Éves tevékenységünk, amely a jeles napok és ünnepkörök mentén szerveződik, az 5-14 éves korosztályt kívánja megszólítani, emellett pedig továbbképzéseket, szakmai rendezvényeket szervezünk pedagógusok számára.

Utóbbi szakmai rendezvényünkön játszóházas kollegák, játszóház vezetők-szervezők vettek részt Erdélyből és az anyaországból.

Kodály Zoltán üzenetét választottuk mottónak, amikor megszerveztük első játszóházas konferenciánkat, amely a Teleki Oktatási Központban kapott helyet, június 27-30 között.

Ezúttal elsősorban erdélyi játszóházas csoportokat, valamint a Budapesten élő, bukovinai székely, Fábian Éva népmesemondó-népzenezt hívtuk meg a nemzetközi szakmai rendezvényre, azzal a céllal, hogy megoszthassuk tapasztalatainkat, élményeinket, megismerjük és tanuljunk egymás tevékenységéből, megoldásokat keressünk a játszóház szervezése során felmerülő problémákra, kihívásokra. A konferencián ugyanakkor részt vehettek a téma iránt érdeklődő pedagógusok is.

Az erdélyi játszóházak szép számban képviseltették magukat, és bemutatták színvonalas, értékteremtő tevékenységeiket.

A csernátóni Csiporkázó Játszóház részéről Rádu Ibolya élményszerű és gyakorlatias előadásában összefoglalta a játszóház rendeltetésének lényegét, mint a nyelvi, tárgyi és zenei anyanyelv megalapozását, ápolását, átörökítését, majd Rádu József és Ibolya irányításával kötéilverés, szalmafonás, hengerfonás technikáját sajtóították el a résztvevők.

A sepsiszentgyörgyi Ségercz Ferenc a pásztorfurulyázás rejtelmeibe vezetett be, elámítva furulyajátékával.

A székelyudvarhelyi Kuckó Egyesület részéről Bencze Ilona mutatta be az általuk szervezett hagyományörző tevékenységeket, Ádám Katalin a csiksz-

redai hagyományápolás gazdag tárházát ismertette.

A székely hagyományos bútorfestés anyagait és technikáját ismerhettük meg a szovátai Mihály Ferenc restaurátor szakszerű és színvonalas előadásából, amelyet követően minden résztvevő kipróbálhatta bútorfestési tehetségét, életre keltve a székely-magyar népi motívumok sokaságát.

A gyergyószentmiklósi Portéka Egyesület színes bemutatkozója után a batikolás, szalagszövés és növényi gyapjúfestés népi technikáit sajtóították el a lelkes résztvevők.

A konferencia színvonalát emelte jelenlétével Fábian Éva, aki „Gyökér adja fáját, fája adja ágát...” című előadásával, valamint az élő beszéd magas művelőjeként elmondott mesemondásaival lenyűgözte a játszóház vezetőket és pedagógusokat egyaránt. A népmesemondásra vonatkozó gyakorlati tanácsai, illetve a személyes előadásmódja, a bukovinai székely nyelvjárást nem titkoló ízes beszéde, a

népmesébe ágyazott népdalok és mondókák pillanatok alatt elvarázsoltak, meggyőztek az élő beszéddel – nem könyvből olvasott, vagy szó szerint – mondott mese fontosságáról, hitelességéről.

A konferencia utolsó napja a másság elfogadásának, az integrálásnak a jegyében zajlott. Kolozsi Kata és Vágási Júlia óvónők bemutatták a kolozsvári mozgás-

korlátozott gyerekek magyar nyelvű játszóházát, a gyergyószentmiklósi Gáspár Judit és Pupák Felméri Zsuzsanna pedig ugyancsak hátrányos helyzetű, valamint fogyatékos gyerekek számára szervezett sikeres játszóházas próbálkozásokról számoltak be. Az előadásokat követő, Péterffy Csilla marosvásárhelyi gyógypedagógus irányításával történő kerekasztal beszélgetésen a fogyatékos gyerekekhez való helyes viszonyulásról beszélgettünk, hangsúlyozva a néptánc, népzene, mondókázás-éneklés fejlesztő, gyógyító hatását a gyerekekre (is) nézve.

„Lényeges dolgokat az emberek között soha nem a szavak, mindig csak a magatartás és a cselekedetek intéznek el.” – idézte Márai Sándor gondolatait egyik résztvevő a konferenciával kapcsolatos élményeit, az elhangzott ismeretek hasznosságát, hasznosíthatóságát illetően. A búcsúaszt megelőzően a megjelentek mindannyian kifejezték elismerésüket és köszönetüket a gazdag rendezvények, az eredményes programok, a gyakorlati és hasznos tapasztalatok, melyeknek folytatását várják.

A konferencia megszervezésének lehetőségéért köszönet a Nemzeti Kulturális Alap főtámogatásáért, a Pro Professione Alapítvány lebonyolítói segítségével, valamint a Teleki Oktatási Központnak a rendezvény helyszínének biztosításáért.

Kiss Enikő

Nemzeti
Kulturális
Alap

Sudoku (55)

A négyzetrács üres négyzeteibe úgy kell beírunk a hiányzó számokat 1-től 9-ig, hogy minden sorban, oszlopban és a kis négyzetekben is egyetlen szám se ismétlődjön.

Készítette: Sebe Zoltán

						6	3	
		9			1			
				8			4	2
4			6		2		8	
9	6					7		
		3						6
	1		9			3		
5				2			6	8
		4		7	6		5	

Világítótornyok (53)

A mellékelt ábra a tengert jelképezi, amelyen világítótornyok vannak elhelyezve. A tornyok rendeltetése, hogy megvilágítsák a hatósugarukba eső sort és oszlopot. Minden világítótorny annyi – egy négyzet méretű – hajót világít meg, amennyit a tornyon feltüntetett szám jelöl.

Határozza meg a hajók helyzetét, tudva azt, hogy hajó hajóval és hajó világítótornnyal még sarkosan sem érintkezhet! A tengeren 12 hajó található.

Készítette:
Sebe Zoltán

			2					
				4				
	3					2		
							0	
		4						
				3				

Kisebb-nagyobb, mint... (29)

Az ábra min den sorában és minden oszlopában az 1-5-ig (is) terjedő pozitív szám egyszer szerepel. Az előre megadott számok és jelek segítségével töltse ki a hálót, tudva azt, hogy:

„<”
- kisebb mint...;
„>”
- nagyobb mint...

Sebe Zoltán

			3	5
^		>	<	
				v
2		5	>	
			v	
		<		2
v				v
4		<		

Beszólás: Ha nem sikerül elsőre, akkor az ejtőernyős ugrás nem neked való.**Rigó-tó**

Magasan jár a nap. Az égbolt tetejéről tüzes lándzsáit régóta szórja a nyakunkba. Odalenn a városban olvad az aszfalt az utakon. Csontig szikkaszt a hőség, s aki teheti, teraszok árnyékot adó ernyő alá menekül. Életet ment most egy korso jó hideg sör.

A legtöbbször mégis vizet keresnek. Vizet, amelyben nyakig el lehet merülni, s akkor már nem is baj, hogy ily hévvel süt a nap. Sőt, akkor már süthet bátran! Vízből nem a hideget keresik most sem.

Mintha népvándorlás lenne. A fullasztó kánikulában úgy vonulnak a kisebb-nagyobb embercsoportok egymás után az erdő felé, mintha népvándorlás lenne. Modern kori népvándorlás. Hiányos öltözetben, papuccsal a lábon úgy néznek ki, mintha éppen a fürdőszobába igyekeznének, hogy mihamarabb elmerüljenek a jó meleg vízben.

Már az erdő fái közé lépve, megváltozik a világ. Az ágak közt csak foltokban süt be a nap, s így erejét veszti. Kellemes a levegő itt. Lenge szellő lebben,

végig simít a gyöngyöző homlok, s az ember máris könnyen felejt a tüzesre hevített kemencét, ami a városra szabadult.

A fatörzsek közt ide villan a Sósárok fehérje. Aki most látja először, el nem tudja képzelni, mi lehet ott, s némi habozás után aláereszkedik a meredek ösvényen, hogy közről meg szemlélje.

A fősapás viszont nem arra tart. Néhány percnyi járás az erdei sétányon, s már látszik, hová igyekeztek az előtte járók.

Egy másik korb, másik világba kukkantottál most bele. Egy sajátos közösségi rituálénak vagy a tanúja. Mindenki más résztvevője egy bensőséges ceremóniának, amelynek önfeláldozó áldozata magát. Egy erdőövezetében úgy merítkezik meg, mintha ezzel most keresztelkedne, mintha egy beavatási szertartás részese lenne. Kettesben vannak a szürkére kavart vízzel, és mégis együtt.

Az meglehet, hogy csupán a kánikula, a forróság úzi a vízhez az embereket. Az meglehet, hogy a meleg sós víz vonzza az első fürdőzésre az ide érkezőket, akik talán kissé viszolyogva lépnek a

tófenék iszapjába, s a koszosnak vélt, szürkére kavart víz érintésétől sem lelkesednek, s ha nem látnának maguk körül másokat ebben a vízben nyakig merülni, vagy lehunyt szemmel, ernyedten lebegni a tófelszínen, rá nem lehetne venni, hogy térdmaggasságnál tovább ereszkedjenek ebbe az általuk pocsoljának vélt micsodába, ahonnan ha sikerrel kijuthatnak, újabb megpróbáltatás vár rájuk, hiszen az sincs, ahol lemoshassák magukról ezt a gyanús lötytöt, az sincs, ahol átöltözhessenek, ha minden óvatosság mellett némi víz fröccsent volna a fürdődresszre.

Aztán velük is megtörténik a csoda, egyszer csak nem lesz zavaró tényező a víz tisztasága, a fekete iszap sikamlóssága, a rendezetlen part, a zuhanyzók, öltözők hiánya. Ezekről mind elfeledkezik, mert megéri őt is a Rigó-tó varázsa, s amit az imént még riasztónak érzett, az valami csoda folytán mind átalakul, vonzóvá lesz. A tavat körülvevő, susogó szélben neszező erdő sem félelmetes immár. Itt nyugalomra és békességre talál. Gyermek érezte magát ily biztonságban az anyáolben.

Lehet, hogy mindezt végig sem gondolják, a tudatalattiban marad az egész, anélkül, hogy tudnák és kutatnák, hogy miért, egyszerűen csak jól érzik magukat a Rigó-tóban. Egyszerűen csak jól érzik magukat együtt a Rigó-tóban. A következő alkalommal már ennek a tapasztalatnak birtokában, beavatottként jönnek ide.

Csupán te vagy a kívülálló, a kíváncsiskodó idegen. Ezért mindjárt el is szégyelled magad, s ahogyan érkezéted, észrevétlenül onsz el az ösvényen tovább.

Molnos Ferenc

Bűvös négyzet (51)

Meghatározások: 1. Katona fizetése. 2. Szikvíz. 3. Ikrakő. 4. Római számok: 50; 500; 1; 1000; 1; 5. Részeshatározó eset románul.

Készítette: Dósa Márta

Meghal a nap

A Rigó-tóról jövök. Mögöttem a bükkösök karéjában liheg a meggytört tő. Gyógyító sósvíz most palaszürke. Egész nap gyúrták, kavarták a lábak az iszapot. A sötét, fölöttébb gyanús tűnő lötyben néhány megkésztetett fürdőző egyre bátorodva próbálgatja a súlytalanság állapotát. Tudom, hajnalra megtisztul, felfrissül, kipihen a fáradalmait. A fölő hajló lombok, a vízébe dőlt fák integető karjai dzsungeli hangulatot sugároznak. Oly fenséges, annyira természetes ez a táj, hogy az az

érzésem, itt is forgathatták volna a Tarzan-filmek egyes jeleneteit. Egyetlen oldalon csupas. Apró sósforrások fakadnak itt fel, s ereikkel sározzák, szabdalják a kopár, agyagos partot. Ide süt legkorábban a nap, ereje teljében pici sivatagot teremt a hatalmas zöld oázis közepében, s aztán innen úzi el már délután a terjeszkedő árnyék.

A sivatagi hőből belépek a fák közé. Az erdő talaja zöld. A túlgyérített erdőben szokásos aljnövényzet, füvek, páfrányok, de mindenekelőtt a mindent elborító galaj összefüggő telepei népesítik be. Ha közjük gázol gubancos

kutyám, órákig szemelgethetem bundájából az ezerszámra kapaszkodó apró bogyoikat. Itt már az árnyék uralkodik. Rézsút még besüt a nap, de egyre kisebbek fénylő szigetei. A gyalogút ferdén fut a dombra. Követi a változatos terepet, lágy ívekkel hajladozik le és fel, ahogy a lankák és kiemelkedések váltják egymást. A völgy irányában összesűrűsödik a kép. Az egész furcsa, fájdalmas firtorba csavarodott. Mintha egy óriás tölcserbe szívná a vákuum az erdőt. A fák töveit már elnyelte a mély, törzseik kétségbeesetten meredeznek felém. Görcsbeesvarodott testük néma kiáltás. A

lombok közt átvillannak a Sósárok világos foltjai. Ott patakban folyik a sós víz. A növénytelen, agyagos, sáros partjaira széles sávban kicsapódott só fehérje virít. Egy ismeretlen madár, mert nem kap választ, percekig ismétli rövid kérdéseit. Aztán sértett némaságba burkolódik. Különös csend lesz. Megszűrve jutnak el ide az erdő titokzatos neszei, a távoli zajok finom párlatai. Megnyugtató, barátságos az erdő. Mintha elpilledt volna a napok óta tartó forróságban.

Közeledik az est. Még nem érkezem, de ha észrevétlen átmenettel is, biztosan enyhül a

lég. A szúnyogok jelzik, akik hatalmas csapataikban elindultak már vérszívó portyáikra. Szakadékká mélyülnek az árnyékok. Óriáspótként szövi a fák közé hálót az ólalkodó homály. A bágyadó nap elcsatangolt fényfoltjai már ott vergődnek benne. Kétségbeesetten vívják reménytelen tusájukat.

Itt minden olyan egyszerű és végzetes. Patakként csörgedezik az idő. Feltartóztathatatlannul közeledik az alkonyat, s a mindent elborító éj. Nem elmúlik, itt meghal a nap, s a pirkadattal egy új születik.

Molnos Ferenc

ISSN 2069-0827

Felelős kiadó: Szóvata Város Polgármesteri Hivatala, Péter Ferenc polgármester
Szerkeszti: Molnos Ferenc, Grafikai szerkesztő: Siklodi Zsolt
Lapszámunk munkatársai: Abodi László, Dósa Márta, Kiss Boglárka Klára,
Kiss Enikő, Kiss János, Sebe Zoltán, Szabó Attila